

MARTINUS
INSTITUT

SOMMARBREV 2017

Svenska

Sakens tid

I en värld som ständigt är full av konflikter, krig och stora flyktingströmmar, kan det vara näraliggande för en Martinus-intresserad läsare att tänka: "Om bara världen hade kunskap om Martinus kosmiska analyser." Skulle inte de flesta människor som för första gången möter Martinus världsbild, med stor förtjusning över den nyförvärvade insikten, få lust att vitt och brett berätta om denna världsbild? Ända sedan Martinus dog – ja, även under hans egen livstid – kunde man uppleva en otålighet när det gällde den långsamhet med vilken världen tar emot de kosmiska analyserna. Varför går det så långsamt? Gäller det inte att så fort som möjligt upplysa och överbevisa världen om de kosmiska analyserna, så att freden kan sänka sig över världen? Men Guds kvarnar mal långsamt!

Martinus använde ofta begreppet *Saken* om sin uppgift eller mission. Räckvidden och tidsplanen för världens mottaglighet för de kosmiska analyserna känner vi inte till med vårt lokala tidsperspektiv. Låt oss höra vad han själv säger om sin mission:

"I mars nästa år är det trettio år sedan som Försynen kallade mig till den mission eller det arbete som i dag har fått så många vänner. Genom en väldig ljusstråle från en av de ljusprocesser, genom vilka Försynen knöt mig till sin mission, såg jag ett stort arbete framför mig. Ett gudomligt budskap skulle föras ut över alla jordens kontinenter och hav. All världens folk skulle få se det eviga ljuset, den varaktiga freden, en tillvarozon, där det inte existerar hat, krig eller förföljelse, sjukdom, sorg eller nöd, utan där ett nästankärlekens allt genomträngande och allvetande strålande ljus för länge sedan har fjärrmat dessa dödens kalla skuggor. Men att föra in ett så lysande budskap i ett krigets och hatets kulminationszon låter sig inte göras genom en vanlig postbefordran. Inte heller låter det sig göras genom någon som helst form av makt eller diktatur. Ingen regeringshandling, inga arméer, krigshärlar eller krigsflottor, ja, inte ens dogmatiskt bundna religiösa eller politiska sekter eller föreningar kan främja den ovannämnda gudomliga synen eller det gudomliga budskapet. Budskapet är den världsfrälsande 'heliga anden'. Eftersom ande är detsamma som medvetande, blir den heliga anden detsamma som 'det heliga medvetandet'. Då medvetande är detsamma som tankar, blir 'heligt medvetande' detsamma som 'heliga tankar'. Eftersom tankar i sin tur framträder i två kategorier: 'de sanna tankarna' och 'de osanna tankarna', och 'de sanna tankarna' är uttryck för verkligheten, medan 'de osanna' är uttryck för överkligheten eller det falska, blir 'de heliga tankarna' således ett uttryck för den absoluta eller slutgiltiga kunskapen om livet, medan de falska tankarna blir ett uttryck för osanningen eller det falska. Då de falska tankarna ger falskt medvetande, en falsk upplevelse av livet, bringar de individen i disharmoni med livet, vilket i sin tur är detsamma som olycka och lidande, krig, hat, död och undergång. Att bara heliga tankar, den heliga anden eller verklig andlig vetenskap kan frälsa individerna och därmed världen, blir här en självklarhet. Att forma denna vetenskap och ikläda den förståeliga ord och satser, så att den kan bli till en teoretisk vetenskap om själva

livet i och utanför det levande väsendet, blev alltså min mission. Det blev inte att skapa dogmer och sekter, föreningar och partier, utan däremot uteslutande att frigöra människorna från sådana och binda dem till själva naturens eget tal och därigenom föra dem till direkt kontakt med Försynen eller Gudomen” (Martinus, ”Med anledning av min 60-årsdag”, föredrag som hölls fredagen den 11 augusti 1950. Första gången publicerat i *Kosmos* nr 7/2013).

Vi anar här att denna mission eller detta arbete kommer att få en stor betydelse för världen, med långtgående konsekvenser under många århundraden framöver. I ett föredrag från 1937 berättar Martinus lite om de impulser som är en bidragande orsak till att han fick möjlighet att skriva sina kosmiska analyser.

”Den heliga anden’ strålar i dag med förnyad kraft in över världen. Denna ande är ju inte en person, utan den lysande kosmiska materia som är det enda som kan utgöra material för skapandet av de tankar i hjärna och medvetande som är det högsta vetandet om Gud, om världsalltets natur och livets högsta lagar. Denna materia strömmar i dag i form av en kosmisk energivåg från vårt vintergatssystemets centrum direkt in över de skandinaviska länderna. Och det är denna materia som till exempel betingar att jag kan manifestera det högsta kosmiska vetandet.” (”Tröskelns väktare”, *Artikelsamling* 1).

Och vi återfinner lite mer om ämnet i Martinus födelsedagstal på 83-årsdagen år 1973:

”Den nya världsepoken har börjat och stimuleras från ett system i vintergatans centrum. Den första impulsen kom vid sekelskiftet och den andra år 1920, och nu under sommaren 1973 är det en tredje impuls som tar sin början. Den sistnämnda impulsen kommer på ett enastående sätt att utveckla människorna till att bli fullkomliga människor. Vi förstår alltså att människorna i dag är i en situation, där de dels befinner sig i en döende epok, Mosepoken eller äktenskapets epok, dels i en ny begynnande epok, Kristusepoken eller kärlekens epok” (”Martinus födelsedagstal på 83-årsdagen,” *Kosmos* nr 3/2013).

Men nu tillbaka till vår jordmänniskliga otålighet. I ett brev från 1956 ger Martinus en helt naturlig förklaring.

”På grund av dess [Sakens] enorma framtidsperspektiv och dess existens genom årtusenden, kan den ännu endast befinna sig i sitt födelseögonblick. Och fostren måste som bekant på detta stadium få mycket hjälp. I jämförelse med vår sak, är vilket som helst storföretag, oavsett vilket, och oavsett om det i dag är världsomspännande, endast en dagslända. Vår sak är således, i jämförelse med dessa, ett gigantväsen som naturligtvis, på grund av sin i motsvarande grad gigantiska levnadslängd, måste ha en motsvarande lång foster-, födelse- och barndomsepok. Vi kan inte förvänta oss att den, under vårt nuvarande korta jordeliv, kan genomgå både sin födelse och barndom och nå sitt mandomsstadium. Därför kan denna sak också endast bäras av dem som förstår det, och har det därtill nödvändiga tålamodet. En sådan gigantisk sak bärs varken av dig eller mig ensam. Den har föregåtts av ett kolossalt världsomspännande förarbete. Och en världsomspännande hjälp existerar bakom oss hinsides på det mystiska planet. [...] Vi ska bara använda vår lilla hjärna

och vårt hjärta så gott vi kan, så ljuset kan skina klart genom oss” (Utdrag ur ett brev från Martinus till Erik Gerner Larsson, 1 april 1956).

En speciell dag har fått ett nytt namn

Den 11 augusti, födelsedag, minnesdag, festdag

Firandet av Martinus födelsedag blev en tradition redan under hans livstid. Till att börja med var det jämna födelsedagar som firades. Den första jämna födelsedagen, som vi vet firades i ett större sammanhang, och som vi har foton från, var den 11 augusti 1940, när Martinus blev 50 år.

Denna födelsedag uppmärksammades bland annat med en insamling – av kontorschef N. Christensen – bland *Kosmos* abonnenter. Beloppet överräcktes på själva dagen till Martinus, som ville använda pengarna för att främja Saken.

Martinus 60-årsdag firades utanför Svinget, där det på den tiden fanns en stor sal.

Martinus ville inte själv organisera sin egen födelsedagsfest, så det var alltid andra som stod för själva arrangemanget. Med tiden blev det Sam Zinglersen som erbjöd sig att arrangera sammankomsterna med anledning av Martinus födelsedag.

Exempelvis organiserar Sam Martinus 70-årsdag, som firades på själva dagen (den 11 augusti 1960) med nästan 400 deltagare i ett stort tält på gräsplanen framför paviljong B, där paviljong C står nu.

Därefter följer Martinus 75-årsdag år 1965, och från och med 1969 firas födelsedagen varje år, men nu har arrangemanget flyttats till Köpenhamn, där festen hålls på olika ställen, bland annat restaurang Josty, Ingeniørforeningen och Hotel Sheraton.

Slutligen, som den "stora finalen", firas hans sista födelsedag på det jordiska planet den 11 augusti 1980 i den stora salen i Falkoner Center i Köpenhamn, med ca 1 200 deltagare. Här håller Martinus sitt sista tal och tar avsked av sina intresserade följare. Han avslutar med orden: "Och så vill jag säga att även om jag inte håller föredrag längre, så är jag inte död än, och även om jag är död, kan ni vara övertygade om att jag är hos er. – Jag är hos er! – Men på ett annat sätt än i dag."

Efter Martinus bortgång och efter hans begravning i Tivolis konsertsal i mars 1981, var frågan naturligtvis – hur blir det nu? Skulle Martinus Institut fortsätta att kalla det en födelsedagsfest? Att samla intresserade människor till en festlig samvaro och uppmärksamma dagen för att samla in pengar för att stötta spridningen av Martinus analyser, fanns det inga hinder för. Men inom vilka ramar skulle det ske? Det bestämdes i alla fall att institutet skulle stå för organiserandet av evenemanget.

År 1983 beslutades det att dagen framöver skulle kallas Minnesdagen och anordnas den 11 augusti eller den lördag som ligger närmast den 11 augusti. I den första omgången fortsatte arrangemanget att hållas i Köpenhamn, på Hotel Sheraton.

År 1988 beslutas det att flytta Minnesdagen till Martinus Center, Klint, med hänsyn till de förhållandevis höga kostnaderna som hyra av sal och betalning för traktering innebar. Minnesdagen kunde samtidigt användas som avslutning av säsongen på centret. Under de första åren hyrdes ett tält, då den gamla restaurang Terrassen inte hade tillräckligt med platser. När renoveringen av Terrassen var färdig under våren 1994, fanns det tillräckligt med plats inomhus. Det bestämdes också att Minnesdagen år 1990 skulle hållas i Sindal på 100-årsdagen av Martinus födelse.

År 2001 skickades det första Minnesdagsbrevet ut med generell information och programmet för dagen – den goda idén har vi hållit fast vid!

Nu under 2017 har rådet kommit fram till att ordet ”Minnesdagen” har blivit lite otidsenligt, och har därför beslutat att döpa om Minnesdagen till ”Martinus festdag”!

Rådets sammansättning

Martinus Institut hälsar Lennart Pasborg, som trädde in som suppleant i maj månad, varmt välkommen till rådet. Lennart har en mångårig bakgrund inom Martinus kosmologi och har skapat den lilla introduktionsfilmen om Martinus som offentliggjordes år 2015.

Nytt från Martinus Center Klint

Martinus Instituts kurscenter i Klint har sedan starten år 1935 blivit en stor och modern plats för kurser, undervisning och förmedling av Martinus tankar. Platsens många byggnader och anläggningar kräver ett löpande underhåll. Det är ett mycket omfattande arbete, som varje år utförs av ett stort antal frivilliga. Utan de frivilligas hjälp skulle det inte vara möjligt att driva ett så stort kurscenter. Institutet vill gärna tacka för den stora hjälpsats som de frivilliga bidrar med, när det gäller driften och underhållet av Martinus Center, Klint!

Av de många underhållsprojekt som har genomförts sedan förra sommaren, kan bland annat nämnas att köket på Terrassen har fått en stor ansiktslyftning med nytt vinylgolv och nya köksskåp. Golven i paviljong A har rengjorts, och golvet i allrummet i paviljong C har slipats och lackerats. Föredragssalen har målats om och är nu i ett ljust och välkomnande skick, redo för den kommande sommarsäsongen.

På undervisningsområdet röner temasamtalen, som inleddes redan i januari, fortsatt framgång.

Konferensen under maj pågick under två dagar och hade 60 deltagare. Ämnet var "Nya perspektiv på hälsa, sjukdom och behandling".

Under maj hölls en översättarvecka med fokus på ett vetenskapligt förhållningssätt vid översättning av Martinus och med syftet att utveckla samarbetet och vänskapen mellan översättarna.

Gåvor och det frivilliga arbetets ovärderliga betydelse

Något som särskilt kännetecknar Martinus sak är att det mesta av arbetet utförs av frivilliga, oavlönade medarbetare. Ända från början har gåvor och frivillig arbetskraft utgjort den bärande grunden för driften av både Martinus Institut och Martinus Center, Klint. Utan dessa givmilda pengagåvor och den mycket stora insatsen från de många frivilliga genom åren, skulle Sakens utveckling ha varit nästan omöjlig.

Vi är därför mycket tacksamma för den stora insatsen som görs av så många, och välkomnar gärna fler människor som kan ha lust att vara med i det frivilliga arbetet.

Gåvorna utgör, som nämnts, den bärande grunden för institutets arbete, och säkrar att vi år efter år kan fortsätta de många aktiviteterna, både på Martinus Center, Klint, och på Martinus Institut i Frederiksberg, Köpenhamn. Gåvomedlen bidrar till att täcka en lång rad löpande uppgifter såsom bokutgivning i Danmark och utomlands, översättningar, information, undervisning, digitalisering av verken och mycket mer.

Vi vill här gärna ta tillfället i akt och framföra ett stort tack både till de många frivilliga medarbetarna, som gör en så stor insats, och till de många givmilda gåvogivarna.

Från Martinus Institut och rådet önskar vi er alla en riktigt fin sommar!

Hjärtliga hälsningar

Willy Kuijper Trine Möller Jacob Kølle Christensen Peter Bendtsen
Mary McGovern Pernilla Rosell Steuer Lennart Pashborg

Du kan stötta Martinus Institut på följande sätt:

Gåvor utgör, som nämnts ovan, den bärande grunden för Martinus Instituts arbete, och om du önskar stötta institutet, kan du betala in ett belopp till Fonden Martinus Åndvidenskabelige Institut enligt nedan:

Danmark: Bankkonto 3565-0016913170

Sverige: Plusgirokonto 7 40 39 – 9

Norge: Bankkonto 7877.08.14714

Internationell transaktion: IBAN DK73 3000 0006 4295 80

BIC/SWIFT: DABADKKK